

อนุสาร

จดมศึกษ

ISSN 0125-2461 ปีที่ 27 ฉบับที่ 276 มิถุนายน 2544

การประชุมสัมมนา
นโยบายและแนวทางการพัฒนานิเทศนศึกษา
วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๔
โรงแรมแอมบาสซาเดอร์

**ผลการดำเนินโครงการส่งเสริม
ให้มหาวิทยาลัยของรัฐปรับเปลี่ยน
เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**

**วิทยาลัยชุมชน
ในประเทศไทย**

อุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง

- ผลการดำเนินโครงการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
- วิทยาลัยชุมชน
- วิทยาลัยชุมชนในประเทศไทย
- รายงานผลการจัดสัมมนาวิชาการ และ นิทรรศการอุดมศึกษาไทย ในประเทศเวียดนาม
- ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร

หน้า

3

13

17

19

22

ที่ปรึกษา

รศ.วันชัย ศิริชนะ

รศ.สงคราม เหลืองทองคำ

นายสุชาติ เมืองแก้ว

รศ.สมศักดิ์ จักรไพวงศ์

นางพัชรี พิทยชาวล

บรรณาธิการ

นายกมล ศรีประสาธน์

กองบรรณาธิการ

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

นายदनุพล อุ่นจินตามณี

นางสาวจรินทร์ ธนาศิลป์กุล

นางปราณี ชื่นอารมณ

นางสาวชุลีกร ภูบุญเจริญไชย

นายพรชัย สิทธินันท์

นายบุญคง สีเสน

นายจรัส เล็กเกาะทวด

นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว

นายวิรัตน์ มานะมุตติ

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 0-2245-8323, 0-2245-8923 FAX. 0-2245-8923, 0-2245-8930

ผู้โฆษณา นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. 0-2215-3612, 0-2218-3563-4

- 9 ต.ค. 2544

ผลการดำเนินการโครงการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐ ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ความเป็นมา

การปรับเปลี่ยนสถานภาพของมหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผลกระทบจากเงื่อนไขที่ไอเอ็มเอฟได้กำหนดไว้ว่าให้มหาวิทยาลัยปรับเปลี่ยนเป็นหน่วยงานอิสระ ภายใน 5 ปี คือ ปี พ.ศ. 2545 โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2541 ให้ความเห็นชอบเงื่อนไขการกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย โดยมีกรอบนโยบายที่สำคัญที่ทบวงมหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบดำเนินการ ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยจะได้รับมอบอำนาจการบริหารงบประมาณในส่วนงบดำเนินการที่มีค่าใช้จ่ายเดือนในปีงบประมาณ 2542 โดยสร้างระบบการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในเรื่องความสามารถในการตรวจสอบได้และความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งจะได้รับการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ (Autonomous University) หรือมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลภายในปี 2545 โดยที่ภายในเดือนธันวาคม 2541 จะมีมหาวิทยาลัยของรัฐอย่างน้อย 1 แห่ง ปรับสถานภาพไปเป็นในกำกับของรัฐ

การดำเนินงาน

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามแนวนโยบายดังกล่าว โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. จัดทำแผนปฏิบัติการของทบวงมหาวิทยาลัยในการปรับเปลี่ยนให้มหาวิทยาลัย/สถาบันของรัฐเป็นมหาวิทยาลัย/สถาบันในกำกับรัฐบาล เสนอ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 มีมติเห็นชอบตามที่ทบวงมหาวิทยาลัย (หนังสือ ที่ นร 0205/7134 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2542) และเนื่องจากมหาวิทยาลัย/สถาบันบางแห่งไม่สามารถดำเนินการได้ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้ขอทบวงมหติคณะรัฐมนตรี เพื่อปรับปรุงแผนปฏิบัติการเป็นครั้งที่ 2 (มติ ครม. เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543) โดยในแผนปฏิบัติการดังกล่าวกำหนดไว้ว่า จะได้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล จำนวน 20 แห่ง ดังนี้

- 1) ภายในปี 2542 เดิมจำนวน 5 แห่ง ขอปรับใหม่เป็น 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อทบวงมหาวิทยาลัยและคณะรัฐมนตรีรับหลักการเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2542 และ 4 มกราคม 2543 ตามลำดับ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)

- 2) ภายในปี 2543 เดิมจำนวน 6 แห่ง ขอปรับใหม่เป็น 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยทักษิณ (มหาวิทยาลัยมหิดล คณะรัฐมนตรีรับหลักการ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2543 ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เสนอทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2544)

3) ภายในปี 2544 เดิมจำนวน 6 แห่ง ขอบปรับใหม่เป็น 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

4) ภายในปี 2545 จำนวน 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ดังนั้น ในขณะนี้จึงมีมหาวิทยาลัยที่เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมายังทบวงมหาวิทยาลัยรวมจำนวนทั้งสิ้น 4 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. การเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัย/สถาบันในกำกับรัฐบาล

2.1 ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือที่ ทม 0204(4)/13574 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2541 เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักการการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัย/สถาบันของรัฐใน 2 กรณี โดยได้ประชุมร่วมกับผู้แทนที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย คือ ผู้แทนกระทรวงการคลังและผู้แทนสำนักงบประมาณ คือ

(1) กรณีที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนสถานภาพไปสู่มหาวิทยาลัย/สถาบันในกำกับรัฐบาล (ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2545)

(2) กรณีที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลตามกฎหมายแล้ว

2.2 คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2541 ได้มีมติดังนี้

(1) เห็นชอบในหลักการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอทั้ง 2 กรณี สรุปได้ว่าในกรณีที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนสถานภาพนั้น การจัดสรรงบประมาณให้ใช้เกณฑ์จัดสรรตามที่ใช้ในปัจจุบันไปก่อนสำหรับการบริหารงบประมาณให้มหาวิทยาลัย/สถาบันโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการในส่วนที่ไม่ใช่เงินเดือนได้ โดยให้ทบวงมหาวิทยาลัยออกระเบียบกลางในการบริหารตั้งแต่ปีงบประมาณ 2542 เป็นต้นไป

สำหรับกรณีที่เปลี่ยนสถานภาพตามกฎหมายแล้ว รัฐจะจัดสรรงบประมาณอุดหนุนในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่ออุดหนุนกองทุนคงยอดเงินต้นที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นเพื่อความมั่นคงทางการเงินและเพื่ออุดหนุนค่าใช้จ่ายประจำปีของมหาวิทยาลัย

(2) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดระเบียบการบริหารงบประมาณให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าว และให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2542 เป็นต้นไป

(3) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยรับข้อสังเกตของสำนักตรวจเงินแผ่นดินและคณะรัฐมนตรีไปประกอบการดำเนินการ ดังนี้

- ทบวงมหาวิทยาลัยควรมีระบบกำกับติดตามดูแลการใช้เงินอุดหนุนทั่วไป
- กำหนดเงื่อนไขให้มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบงบประมาณให้เอื้อต่อการวางแผนและการประเมินผลระบบต้นทุน ระบบประเมินผลที่ประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ฯลฯ

(4) ทบวงมหาวิทยาลัยต้องกำหนดหลักการและแนวทางเพื่อมิให้มีผลกระทบต่อโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษา และอาจมีการเก็บค่าเล่าเรียนเพิ่มขึ้น

3. การเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักการและแนวทางการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการปรับ

เปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

3.1 ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือที่ ทม 0204(1)/1823 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2543 เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่อง หลักการและแนวทางการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย และทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาและมีความเห็นร่วมกันที่จะนำเสนอหลักการและแนวทางดังกล่าวต่อรัฐบาล เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและสามารถดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) หลักการในการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่ให้อิสระแก่สภามหาวิทยาลัยในการดำเนินการ 3 ด้าน ดังนี้

(1.1) **ด้านการบริหารวิชาการ** โดยมีเป้าหมายสุดท้ายคือ การสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรม

(1.2) **ด้านการบริหารงานบุคคล**

● ขอยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2542 เฉพาะในส่วนที่กำหนดให้จัดทำโครงสร้างบัญชีอัตราค่าจ้างและระบบค่าตอบแทนตามผลงาน (Performance Payscale System) โดยขอให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดระบบบริหารงานบุคคลและระบบค่าตอบแทนได้เอง

● ให้มหาวิทยาลัย/สถาบันแต่ละแห่งกำหนดวิธีการและระยะเวลาของการปรับเปลี่ยนข้าราชการเข้าสู่การเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละแห่ง

● ให้เร่งรัดแก้ไขพระราช-

บัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 โดยให้ “ข้าราชการ” หมายรวมถึงพนักงานของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐด้วย

● ให้ข้าราชการที่เปลี่ยนสภาพเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยมีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อเนื่อง และให้สิทธิการค่าประกันตัวเช่นเดียวกับข้าราชการ

(1.3) **ด้านการบริหารงานการเงิน** โดยมีอิสระในการกำหนดระบบบริหารการเงิน การงบประมาณ รวมทั้งการวางแผน การจัดหา การจัดสรร รวมถึงทรัพยากรการเงินจากแหล่งต่างๆ ด้วย

(2) หลักการเกี่ยวกับแหล่งงบประมาณของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ดังนี้

(2.1) **เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน** ต้องรายงานให้สาธารณะทราบโดยมีข้อเสนอ ดังนี้

● เงินที่จัดหาได้ถือเป็นส่วนเพิ่มโดยไม่นำมาใช้ในการคำนวณเป็นฐานในการจัดสรรงบประมาณ

● ขอให้รัฐยกเว้นภาษีเงินได้
● ขอให้ยกเว้นหรือหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้แก่ผู้บริจาค

(2.2) **เงินงบประมาณแผ่นดิน** ให้มหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป และรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณตามรูปแบบที่รัฐกำหนด และเมื่อได้รับจัดสรรแล้วให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจตัดสินใจและกำหนดแผนการใช้จ่ายภายในมหาวิทยาลัยได้ โดยมีหลัก ดังนี้

● **งบประมาณ**

- ปรับจากการจัดสรรให้หน่วยราชการ เป็นการอุดหนุนให้คนไทยเข้าศึกษาอุดมศึกษา โดยกำหนดค่าใช้จ่ายต่อหัวแตกต่างกันตามสาขาวิชาและระดับ

- เปลี่ยนระบบบัญชีราชการเป็นระบบบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมด้วยเกณฑ์พึงรับ พึงจ่าย

- ในระยะแรกจัดสรรงบดำเนินการเพิ่มร้อยละ 10 จากฐานปีล่าสุด (ไม่รวมหมวดเงินเดือน) เป็นเกณฑ์ไปก่อนในช่วงการพัฒนา 4-5 ปี

- จัดสรรงบประมาณหมวดเงินเดือนเพิ่มร้อยละ 60 ให้ผู้ผ่านการประเมินเข้าสู่ระบบใหม่ตามวิธีการที่แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนด โดยเพิ่มจากอัตราเงินเดือนปัจจุบันของผู้ผ่านการประเมิน

- ในระยะยาว ควรกำหนดส่วนแบ่งค่าใช้จ่ายหรือส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายของรัฐและผู้เรียน

● **งบลงทุน** พิจารณาร่วมกันระหว่างรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยตามเหตุผลและความจำเป็น

● **งบสนับสนุนการวิจัย** แยกเป็น 2 ส่วน คือ

- **งานวิจัยพื้นฐาน** จัดตามอัตราร้อยละของงบดำเนินการ

- **งานวิจัยอื่น** ใช้ระบบการแข่งขันตามวงเงินที่รัฐตั้งไว้

● **งบสนับสนุนอื่น ๆ** พิจารณาเป็นรายกรณี/โครงการ

(3) การจัดเงินกองทุนยอดเงินต้น โดยรัฐจัดสรรเงินงบประมาณสมทบและสะสมให้แก่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544 เป็นต้นไป

3.2 คณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543 ลงมติเห็นชอบในหลักการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ โดยมีข้อคิดเห็นดังนี้

(1) ในการบริหารมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐที่ให้อิสระกับมหาวิทยาลัยนั้น ให้ทุกมหาวิทยาลัยคำนึงถึงเป้าหมายสูงสุดคือ คุณภาพของการศึกษา โดยมีหลักการ ดังนี้

● มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

● สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ

● มีความรับผิดชอบในการบริหารงาน

● มีระบบการปกครองที่ดีในการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ โดยกำหนดเป็นสัญญาระหว่างมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐกับรัฐบาล

(2) การกำหนดวิธีการและระยะเวลาการปรับเปลี่ยนข้าราชการเข้าสู่การเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยหลักการไม่ควรมีบุคลากร 2 ประเภทในหน่วยงานเดียวกัน ดังนั้น จึงควรมีบุคลากรประเภทเดียว แต่หากมีความจำเป็นในระยะแรก ก็อาจให้มีบุคลากร 2 ประเภทไปก่อน โดยให้มีเป้าหมายกำหนดกรอบระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนให้มีบุคลากรประเภทเดียวโดยให้มหาวิทยาลัยพิจารณาตามความเหมาะสม เช่น ไม่เกิน 4 ปี

(3) การให้ข้าราชการที่เปลี่ยนสภาพเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยมีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อเนื่องนั้น ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการพิจารณาการจัดตั้งและพัฒนาองค์กรมหาชน โดยให้เฉพาะข้าราชการมหาวิทยาลัยซึ่งเปลี่ยน

สภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิได้รับเครื่องราชฯ ต่อไปเช่นเดียวกับข้าราชการ โดยให้สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อไป

(4) เห็นชอบให้จัดตั้งกองทุนคงยอดเงินต้น และให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(5) การขอให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่มหาวิทยาลัยที่จะเปลี่ยนสภาพของมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น เนื่องจากการเปลี่ยนสภาพยังคงมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติของแต่ละมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับก่อนที่จะมีการเปลี่ยนสภาพมหาวิทยาลัยและไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้แต่อย่างใด จึงไม่ต้องดำเนินการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่มหาวิทยาลัยอีก

(6) เห็นชอบให้ผู้บริจาคทรัพย์สินหรือเงินให้กับมหาวิทยาลัย ให้สามารถนำไปยกเว้นหรือลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้เช่นเดียวกับก่อนที่จะมีการเปลี่ยนสภาพ โดยให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณากำหนดไว้ในกฎหมายภาษีอากรที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร

(7) การแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 โดยให้ "ข้าราชการ" หมายความว่ารวมถึงพนักงานของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐด้วยนั้น สามารถระบุในกฎหมายของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติกองทุนได้เปิดช่องไว้แล้ว โดยหลักการรัฐสนับสนุนการได้รับเงินทดแทนในลักษณะบำเหน็จหรือบำนาญจากเงินงบประมาณของทบวงราชการส่วนหนึ่ง ซึ่งต้องพิจารณาควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงฐานเงินเดือนและจะต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฯ เรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จึงให้คณะกรรมการฯ ได้เร่งรัดพิจารณาให้เป็นไปตามหลักการและแนวทางดังกล่าวต่อไป

(8) ข้อเสนอในการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายดำเนินการเพิ่มร้อยละ 10 ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรให้ตามความเหมาะสมโดยไม่น้อยกว่าที่ได้รับในปัจจุบันและเพิ่มขึ้นในอัตราที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและงบประมาณรวม ส่วนการจัดสรรงบประมาณในหมวดเงินเดือนเพิ่มร้อยละ 60 จากอัตราเงินเดือนปัจจุบันให้คำนึงถึงสัดส่วนบุคลากรที่เป็นพนักงานต่อข้าราชการ

(9) ในการให้อิสระในการบริหารการเงินนั้น ในส่วนของเงินนอกงบประมาณแผ่นดินจะกระทำได้อัตราเป็นพระราชบัญญัติโดยรัฐบาลเป็นผู้เสนอ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำข้อมูลเงินนอกงบประมาณนำเสนอฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาประกอบการอนุมัติรายจ่ายประจำปี จึงให้มหาวิทยาลัยต้องรายงานรายรับและรายจ่ายให้รัฐบาลและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(10) สิทธิการค้าประกันหรือสิทธิการประกันตัวของบุคคลที่เป็นพนักงานถาวรของมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับข้าราชการนั้นเห็นชอบให้คงสิทธิดังกล่าวเพื่อเป็นการรักษาสีทธิอันควรมีควรได้เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของรัฐ และเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ข้าราชการปรับเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย

(11) โดยที่แผนปฏิบัติการในการดำเนินการปรับเปลี่ยนให้มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล 20 แห่ง ไว้ภายในปี 2545 ซึ่งปัจจุบันคณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎหมายของมหาวิทยาลัยเพียง 2 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งเมื่อกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในเรื่องนี้ชัดเจนแล้ว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรเร่งรัดการตรวจพิจารณาและมหาวิทยาลัยต่างๆ ก็ควรเสนอร่างกฎหมายให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามกำหนดระยะเวลา

(12) การปรับเปลี่ยนสถานภาพของมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่นักศึกษาอาจต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากภาระของรัฐบาลในการดำเนินการศึกษาขั้นพื้นฐานและโดยที่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะทำให้มหาวิทยาลัยมีรายได้มาสนับสนุนมากขึ้น

(13) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ติดตามประสานงานการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้วรายงานความคืบหน้าปัญหาอุปสรรคต่างๆ ให้รัฐมนตรีทราบเป็นระยะ

3.3 ต่อจากนั้นที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนหลักการและแนวทางในการปรับเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในเรื่องความอิสระในการบริหารงานบุคคล ความว่า “ทั้งนี้ให้มหาวิทยาลัยกำหนดวิธีการและระยะเวลาของการปรับเปลี่ยนข้าราชการเข้าสู่ระบบพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเอื้อสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่ข้าราชการเคยได้รับ” ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้นำหนังสือเพื่อขอทบทวน มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543 ใน 2 ประเด็น ดังนี้

(1) ขอยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543 เฉพาะข้อความที่เกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนสถานภาพข้าราชการในข้อ 2 แล้วให้ใช้ข้อความใหม่แทน

(2) อนุมัติในหลักการในกรณีที่มาวิทยาลัย/สถาบันอื่นใดต้องการกำหนดวิธีการและระยะเวลาการปรับเปลี่ยนข้าราชการเข้าสู่การเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยของรัฐให้มีบุคลากร 2 ประเภทก่อนในระยะแรก โดยรัฐพึงสร้างแรงจูงใจ

และความเชื่อมั่นให้แก่ข้าราชการในการเข้าสู่ระบบพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่ข้าราชการเคยได้รับ

3.4 ผลการพิจารณาจากข้อเสนอของทบวงมหาวิทยาลัย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยสำนักงาน ก.พ. เห็นว่า สมควรที่จะได้กำหนดกรอบระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนข้าราชการไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในระยะเวลา 4 ปี น่าจะเหมาะสมแล้ว โดยเห็นควรให้คงหลักการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543 ไว้เช่นเดิม ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้ยุติเรื่องดังกล่าว โดยแจ้งที่ประชุมอธิการบดีให้ถือปฏิบัติตามหลักการตามมติคณะรัฐมนตรี ในประเด็นระบบบริหารงานบุคคล ประเด็นเงินเดือนและสวัสดิการ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543 และวันที่ 31 สิงหาคม 2542

4. การแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยของรัฐปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ

นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยของรัฐปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 39/2542 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2542 เพื่อส่งเสริมการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2541 ซึ่งได้ให้ความเห็นชอบเงื่อนไขการกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเชียในกรอบโครงการพัฒนาสังคมและเงื่อนไขดังกล่าวกำหนดเป็นนโยบายว่า มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งต้องเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลในปี 2545 คณะกรรมการประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย รัตตกุล) เป็นประธานรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย (นายประจวบ ไชยสาส์น) และรัฐมนตรีประจำสำนักนายก

รัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นรองประธาน รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารหน่วยงานรวม 17 คน โดยมีเลขานุการร่วมจากสำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย มีหน้าที่พิจารณา กำกับดูแล เสนอแนะ ให้คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการให้มหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล รวมทั้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐจัดส่งเอกสารข้อมูล เข้าชี้แจงข้อเท็จจริง และดำเนินการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

4.1 คณะกรรมการฯ ชุดนี้ได้ประชุมรวม 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1/2542 เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2542 ครั้งที่ 2/2542 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2542 ซึ่งที่ประชุมมีมติในประเด็นสำคัญต่างๆ และได้เสนอ คณะรัฐมนตรีทราบแล้วเมื่อวันอังคารที่ 12 ตุลาคม 2542 สรุปได้ดังนี้

(1) ให้รัฐบาลยืนยันเจตนารมณ์ ที่จะดำเนินการให้มหาวิทยาลัยของรัฐปรับเปลี่ยนเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลให้ชัดเจน

(2) ไม่สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยที่ปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลมี บุคลากร 2 ประเภท คือเป็นข้าราชการพลเรือนใน มหาวิทยาลัย และเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ แต่ถ้าหากมีความจำเป็นก็ให้มีกำหนดระยะเวลาในการ ปรับเปลี่ยนบุคลากรจากระบบเดิมเข้าสู่ระบบใหม่ให้เสร็จสิ้น ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี

(3) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยประสานงาน กับสำนักงานประมาณโดยด่วนในเรื่องการให้มหาวิทยาลัย ของรัฐจ้างลูกจ้างในลักษณะการจ้างพิเศษที่มีวาระ การจ้างที่กำหนดเวลาชัดเจน ทดแทนอัตราราชการ รวมทั้งพิจารณากำหนดวิธีการ สิทธิประโยชน์ เชื้อกูล และสวัสดิการ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2542

(4) รับทราบการดำเนินงานของสำนัก-

งานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการที่ได้ประสานกับ คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพื่อ ขอให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยและ/หรือ ข้าราชการในกระทรวง ทบวงกรมอื่นที่ต้องเปลี่ยนแปลง สถานภาพเป็นเจ้าของหน้าที่ขององค์การมหาชนยังสามารถ คงสมาชิกสภาพของ กบข. ต่อไปได้

(5) ให้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณา ศึกษาเกี่ยวกับการขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของ ข้าราชการมหาวิทยาลัยที่ปรับเปลี่ยนสภาพเป็น พนักงานมหาวิทยาลัยและผู้ที่เป็นพนักงานมหา- วิทยาลัยตั้งแต่แรกรับเข้าทำงาน โดยมอบหมายให้นาย อีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์ เป็นประธาน นายปราโมทย์ โชติมงคล ศาสตราจารย์ปรัชญา เวสารัชช์ ดร.สุพล นิธิไกรภพ (ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ) ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนัก เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นคณะทำงาน และผู้แทน สำนักงาน ก.พ. เป็นเลขานุการ

(6) สำหรับแนวทางการกำหนดงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้าง สำหรับมหาวิทยาลัย ในกำกับรัฐบาล ที่ประชุมมีมติ ดังนี้

(6.1) ในการสนับสนุนส่งเสริม และช่วยแก้ไขปัญหาในการพัฒนามหาวิทยาลัยของ รัฐไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนงบประมาณหมวดเงินเดือนและ ค่าจ้างสำหรับมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลนั้นจะต้อง พิจารณาเป็นรายมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงปัจจัย รายละเอียดที่แตกต่างกันและการมีส่วนร่วมของ มหาวิทยาลัย ดังเช่นความสามารถในการพึ่งตนเอง เป็นต้น ทั้งนี้ ควรจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินการ โดยอิงแผนปฏิบัติการในการดำเนินการปรับเปลี่ยนเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลของทบวงมหาวิทยาลัยที่ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(6.2) กรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งได้ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลเป็นแห่งแรกเป็นระยะเวลากว่า 1 ปีแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนเงินเดือนเพิ่มเติมจากรัฐบาลแต่อย่างใด ดังนั้น จึงให้รัฐจัดสรรงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างเพิ่มสำหรับพนักงานของมหาวิทยาลัยให้อีกร้อยละ 50 ในกรณีจำเป็นให้มหาวิทยาลัยโอนเงินงบประมาณหมวดอื่นเข้ามาสมทบได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2542 เป็นต้นไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินการ ในการพัฒนามหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบายรัฐบาล

(6.3) ให้สำนักงบประมาณกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการสนับสนุนงบประมาณหมวดเงินเดือนแก่มหาวิทยาลัยที่ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลที่สอดคล้องกับความต้องการ และสามารถสร้างแรงจูงใจให้มหาวิทยาลัยเร่งรัดดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ รวมทั้งต้องกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนกรณีการจ้างลูกจ้างในลักษณะการจ้างพิเศษตามมติคณะรัฐมนตรีเพื่อทดแทนอัตราเกษียณและอัตราที่ถูกยุบตามมติ ครร.

สภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

1. กรณีของร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.

เนื่องจากกรณีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ได้เสนอว่าไม่ควรกำหนดระยะเวลาการปรับเปลี่ยนสถานะของบุคลากรไว้ในร่างกฎหมาย เพื่อให้มีระบบบริหารบุคคลคู่ขนาน คือ มีบุคลากรที่เป็นราชการและที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยได้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการปรับสถานภาพของบุคลากรได้โดยวิธีการบริหารจะเหมาะสมกว่า รวมทั้งเสนอให้ยุติการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. และให้นำกลับมาทำประชาพิจารณ์ก่อน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2543 สรุป

ได้ว่าเมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเร่งรัดการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ตามแนวทางของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2543 ซึ่งเร่งรัดให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้เสร็จโดยเร็ว โดยมีหลักการว่าไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาการปรับเปลี่ยนสถานภาพของบุคลากรไว้ในร่างกฎหมาย เสร็จแล้วให้ส่งให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดทำประชาพิจารณ์ และนำผลการทำประชาพิจารณ์ไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติต่อไป

2. การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543

2.1 กรณีการจัดสรรงบประมาณในหมวดเงินเดือนเพิ่มในอัตราร้อยละ 60 จากอัตราเงินเดือนปัจจุบันของข้าราชการนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ทั้ง 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และทบวงมหาวิทยาลัยประชุมหารือร่วมกัน ซึ่งทั้ง 3 หน่วยงานดังกล่าวได้ประชุมหารือร่วมกันแล้วมีความเห็นว่า เห็นควรให้จัดสรรเพิ่มให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับทุกแห่งในอัตราเท่ากับที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีได้รับ คือ เพิ่มในอัตราร้อยละ 60 จากอัตราเงินเดือนปัจจุบันของข้าราชการ โดยมอบให้ทบวงมหาวิทยาลัยรวบรวมข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ประมาณการจำนวนบุคลากรที่แจ้งความประสงค์ขอรับการประเมินเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในแต่ละปี ประมาณการงบประมาณที่ต้องจัดสรรเพิ่มตามอัตราที่กำหนดและคิดเป็นสัดส่วนร้อยละต่อวงเงินงบประมาณในแต่ละปี รวมทั้งมีการใช้เงินงบประมาณเพิ่มในแต่ละปีเป็นจำนวนเท่าใด และกำหนดมาตรฐานสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาด้วย

2.2 กรณีมติ ครม. ให้มีการแก้ไข พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้ “ข้าราชการ” หมายความว่ารวมถึง พนักงานของมหาวิทยาลัยในกำกับ

ของรัฐด้วย รวมทั้งการแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อไป เช่นเดียวกับข้าราชการนั้น ก็ยังไม่ได้มีการแก้ไขกฎหมายในเรื่องดังกล่าว

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบาย

หากรัฐบาลมีนโยบายยืนยันการปรับเปลี่ยนสถานภาพไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐควรพิจารณาให้ความสำคัญในประเด็นปัญหาต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับระบบบริหารบุคคลในมหาวิทยาลัย

(1) ประเด็นเกี่ยวกับข้อเสนอให้มีระบบคูชนานในการบริหารงานบุคคล คือ มีทั้งระบบที่เป็นข้าราชการ และระบบที่เป็นพนักงานนั้น ปัญหาหลักเกิดจากความไม่มั่นใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัยว่าระบบการประเมินจะมีความยุติธรรมและเป็นธรรมอย่างแท้จริง ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะในสถานภาพปัจจุบันซึ่งยังเป็นระบบราชการนั้น อาจมีเหตุการณ์ที่แสดงความไม่ชัดเจน โปร่งใส เป็นธรรมอย่างเพียงพอของระบบบริหารงานบุคคลจำเป็นที่จะต้องหาทางแก้ปัญหาให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเกิดความมั่นใจให้ได้ เช่น อาจจำเป็นต้องมีคนกลางเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินและพิจารณาไปพร้อมกัน โดยไม่ห้ามมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดเกณฑ์และประเมินเอง

(2) กรณีการจัดสรรงบประมาณในหมวดเงินเดือนเพิ่มในอัตราร้อยละ 60 จากอัตราเงินเดือนปัจจุบันของข้าราชการนั้น รัฐบาลต้องยืนยันนโยบายให้ชัดเจนว่าผู้ที่ผ่านการประเมินเข้าสู่ระบบพนักงานนั้นจะได้รับสิทธิประโยชน์ตามหลักการดังกล่าวอย่างแน่นอน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากร

(3) กรณีที่จะกำหนดเพิ่มอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้สูงขึ้น ตามที่สำนักงานปฏิรูปการศึกษากำลังเตรียมการ เพื่อให้

สอดคล้องกับการกำหนดอัตราเงินเดือนครูและบุคลากรทางการศึกษานั้น จะมีผลกระทบทางลบอย่างมากต่อนโยบายการปรับเปลี่ยนสถานภาพไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เนื่องจากจะทำให้เกิดความมั่นใจในระบบราชการที่เป็นอยู่เดิมยิ่งขึ้น เพราะไม่ต้องปรับเปลี่ยนสถานภาพก็จะได้รับเงินเดือนในอัตราที่สูงขึ้นได้อยู่แล้ว

(4) กรณีการเสนอขอคงไว้ซึ่งสวัสดิการในฐานะสมาชิก กบข. รวมถึงสิทธิในเรื่องเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้น หากรัฐบาลกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนทางด้านสวัสดิการในรูปแบบอื่นๆ เพื่อประกันความมั่นคงที่เทียบเท่า กบข. โดยอาจไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินเพิ่มเติมให้แก่บุคลากรที่เป็นพนักงาน จะเป็นการสร้างแรงจูงใจอีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ สิทธิในเรื่องเครื่องราชอิสริยาภรณ์ก็น่าจะไม่ใช่ปัญหาที่สำคัญที่ใช้เป็นข้ออ้างของการไม่เปลี่ยนสถานภาพของบุคลากร

(5) ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างจริงจังว่าจะมีความเห็นในการปรับเปลี่ยนสถานภาพอย่างไร เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีความเห็นอย่างไร เพราะที่ผ่านมามีการแสดงความเห็นผ่านสื่อมวลชนโดยบุคคลบางกลุ่ม ซึ่งมีได้หมายความว่า จะเป็นเสียงส่วนใหญ่ของประชาคมมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นพลึงเสียง (Silent majority)

2. ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย

รัฐบาลของส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ผ่านมาถึงแม้จะมีมติให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการก็ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติ ทำให้มหาวิทยาลัยเกิดความไม่มั่นใจในนโยบายของรัฐบาล ตัวอย่างเช่น

(1) กรณีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นกรณีตัวอย่างของปัญหาในทางปฏิบัติเป็นเวลานานกว่า 1 ปี ในเรื่องการจัดสรรงบประมาณเพิ่มในเรื่องเงินเดือนอีก 60% (รวม

สวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล และเงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) ให้แก่ข้าราชการที่ผ่านการประเมินอย่างเข้มข้นเข้าสู่ระบบการเป็นพนักงาน ตามสัญญาจ้าง 3 ปี นับตั้งแต่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีประกาศใช้เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2541 จนถึงวันที่ 23 มิถุนายน 2542 ก็ยังไม่มียุติ ซึ่งมีผลกระทบในทางลบต่อความสำเร็จของนโยบายรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผลของปัญหาดังกล่าวได้กลายเป็นต้นแบบของปัญหาที่แสดงถึงการไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล

(2) กรณีการเรียกร้องขอมลสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อเนื่องเช่นเดียวกับข้าราชการในกรณีของผู้เป็นข้าราชการมานานและขอเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานก่อนถึงกำหนดระยะเวลาที่จะได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์สูงขึ้นอีก 1 ชั้นของข้าราชการจำนวนหนึ่งซึ่งไม่มากนักนั้น ก็ไม่ได้รับการพิจารณา ซึ่งประเด็นนี้อาจไม่ใช่ประเด็นสำคัญมากนักแต่หากได้รับการตอบสนองก็อาจจะเป็นแรงจูงใจให้แก่บุคลากรและแสดงถึงการสนับสนุนของรัฐอย่างจริงจัง นอกจากนี้ยังไม่กระทบกับการเพิ่มงบประมาณแต่อย่างใด

ทั้งกรณีข้อ 2(1) และ (2) นั้น รัฐบาลได้มีมติเห็นชอบในหลักการให้ดำเนินการแต่สภาพปัญหาอยู่ที่การปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้ไม่สามารถหาข้อยุติได้โดยเร็ว ซึ่งมีผลกระทบในทางลบต่อความสำเร็จของนโยบาย

3. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการเร่งรัดให้เกิดผลสำเร็จตามนโยบาย

หากรัฐบาลยืนยันถึงความสำคัญของนโยบายนี้ ควรจะกำหนดมาตรการต่างๆ ที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน และสามารถผลักดันให้เกิดผลลัพธ์โดยเร็ว ดังนี้

(1) กำหนดมาตรการสนับสนุนเพื่อเร่งรัดตัวอย่างเช่น การเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ

ผู้ผ่านการประเมินเข้าสู่ระบบพนักงานนั้น ควรเร่งรัดให้ได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวโดยทันที ไม่ยืดเยื้อ เช่นกรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

(2) มหาวิทยาลัยที่เสนอ พ.ร.บ. เพื่อปรับเปลี่ยนสถานภาพก่อนก็จะได้รับสิทธิพิเศษในเรื่องความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณเช่นเดียวกัน ควรใช้มาตรการเช่นเดียวกับข้อ (1) ข้างต้น

(3) ไม่ควรกำหนดสิทธิพิเศษใดๆ เพิ่มเติมให้แก่ข้าราชการที่ยังไม่ปรับเปลี่ยนสถานภาพ ตัวอย่างเช่น การปรับเงินเดือนเพิ่มให้แก่ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยที่สำนักปฏิรูปการศึกษา กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้

(4) มาตรการของ ครป. ที่จำกัดกำลังคนภาครัฐ และให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน นำเงินเดือนของผู้ที่ออกจากราชการในทุกกรณีมาใช้จ้างพนักงานได้นั้น จะเป็นมาตรการเร่งรัดที่ดีมาตรการหนึ่งควรจะต้องไป

(5) ควรประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้รับทราบถึงข้อดีและข้อเสียระหว่างการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และการเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ เพื่อให้ประชาชนสนับสนุน และสร้างกระแสเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ โดยมีข้อปล่อยให้บุคลากรในสถาบันบางกลุ่มพยายามสร้างอำนาจในการต่อรองกับรัฐมากเกินไปจนความเหมาะสมและการปล่อยให้มีการแสวงหาตัวคนเดียวในเชิงการค้าค้ำและผลเสียของการออกนอกระบบ เป็นการสร้างภาพให้บิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้ เนื่องจากในข้อเท็จจริงแล้ว ยังมีบุคลากรฝ่ายที่สนับสนุนให้ออกนอกระบบเช่นกัน การเน้นให้ความเป็นจริงแก่สาธารณชนโดยผ่านสื่อต่างๆ อย่างเหมาะสมถึงในระดับ grass root น่าจะเป็นมาตรการที่สำคัญเร่งด่วนที่ทบวงฯ ควรเร่งดำเนินการ

วิทยาลัยชุมชน (Community College)

ความเป็นมา

วิทยาลัยชุมชน (Community College) เป็นแนวคิดที่ได้พัฒนามาจากการจัดการศึกษาแบบ Junior College ในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อปี พ.ศ. 2444 วิทยาลัยชุมชนถือเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับอนุปริญญา โดย Willaim Harpor ได้พยายามกระตุ้นให้มีการจัดสถาบันคล้ายเตรียมมหาวิทยาลัยที่เรียกว่า Junior College หรือ Two years college เปิดสอนวิชา Liberal Arts ของมหาวิทยาลัย หลักสูตร 2 ปี และให้มหาวิทยาลัยเน้นบทบาทการสอน การวิจัยทางด้าน Specialization ซึ่งเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ต่อมาในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีแรงกระตุ้นจากความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ประชาชนประกอบอาชีพ เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยข้อจำกัดทางด้านสติปัญญาหรือทุนทรัพย์ ประกอบกับความต้องการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ ในลักษณะ Training และ Retraining ของประชาชนมีมาก การจัดการศึกษาในลักษณะ Junior college ที่ใช้เวลา 2 ปี และนำไปประกอบอาชีพได้ จึงได้แพร่หลายไปยังมลรัฐต่างๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ มลรัฐ ยังได้จัดสรรเงินสนับสนุนวิทยาลัยในท้องถิ่นของตน เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสศึกษาตามความต้องการของตน และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นด้วย ดังนั้นการจัดการศึกษาในลักษณะ Junior College จึงถูกเรียกว่า Community College

รูปแบบของการจัดการศึกษาในลักษณะของวิทยาลัยชุมชน (Community College) นั้นมีหลักสูตรเป็นแบบประสม ทั้งวิชาการชั้นสูงและวิชาชีพ

เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางและอย่างทั่วถึงในการผลิตกำลังคนระดับกลาง และพัฒนาทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จากการศึกษาวิทยาลัยชุมชนตั้งอยู่ในท้องถิ่นหรือภูมิภาค มีอาณาเขตแห่งการรับผิดชอบที่ชัดเจน เป็นศูนย์ทางวิชาการชุมชน จัดบริการทางการศึกษาที่ตอบสนองตรงตามความต้องการของบุคคล และสังคมอย่างแท้จริง บุคคลในชุมชนทุกคนไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ จะได้รับบริการโดยเท่าเทียมกัน ซึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น วิทยาลัยชุมชนทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนวิชาสามัญในระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนศึกษาต่อในสายสามัญระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัยต่อไป

ปัจจุบันแนวคิดวิทยาลัยชุมชนนั้นมิได้จำกัดเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ยังได้แพร่หลายไปสู่ประเทศต่างๆ เช่น ประเทศแคนาดา อังกฤษ ญี่ปุ่น อิสราเอล และนอร์เวย์ เป็นต้น

ลักษณะของวิทยาลัยชุมชน

1. ยึดถือปรัชญาในด้าน Democratization of Higher Education และ Opened Door Admission Policy (บางคนเรียกว่า Opened Door College)
2. การสอนมีลักษณะ Comprehensive คือ กว้างครอบคลุมและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างกว้างขวาง (ทั้งมี Transfer Program, Terminal Program, Adult Program)
3. Community Center คือ การถือชุมชนเป็น

ศูนย์กลางในการจัดโปรแกรมที่จะให้บริการ จึงยึดถือความต้องการของชุมชน และการมีส่วนร่วม (Participation) ของชุมชน

4. Low cost คือค่าใช้จ่ายน้อยและสะดวก ซึ่งปัจจุบันไม่เป็นความจริงนัก เช่นที่แคนาดาและสหรัฐอเมริกา เงินเดือนอาจารย์สูง เนื่องจากเมื่อนิยามมาก อานาจต่อรองสูง จึงทำให้ค่าใช้จ่ายส่วนสถาบันสูง แต่สำหรับผู้เรียนแล้วยังคงเป็นค่ากล่าวที่จริงอยู่ที่ไม่ต้องเดินทางไกล และสะดวก

5. ความยืดหยุ่นและความคล่องตัว (Flexibility and Adaptability) เนื่องจากเป็นหลักสูตรระยะสั้น 2 ปี จึงตอบสนองความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ทันเวลา ซึ่งถ้าเป็นมหาวิทยาลัยต้องใช้ระยะเวลานานกว่า

6. ยึดมั่นในปรัชญา Life Long Education ถ้าไม่รักษาปรัชญานี้ วิทยาลัยชุมชนจะมีประโยชน์น้อย เพราะในช่วงชีวิตถ้าเป็น Life Long Education แล้ว คนอาจเข้าเรียนในวิทยาลัยชุมชนได้หลายครั้งตามความต้องการของแต่ละบุคคล (ซึ่งตรงข้ามกับ concept เดิมที่เรียนจบแล้วจะไม่เรียนอีกต่อไป อันเนื่องจากการขาดโอกาสทางการศึกษา)

แนวการจัดการศึกษาในวิทยาลัยชุมชน

การเปิดการสอนในวิทยาลัยชุมชนควรประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1. การศึกษาทั่วไป (General Education) ความรู้พื้นฐาน เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม (สังคม) และเพื่อเป็นการเตรียมตัวให้ผู้เรียนมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. วิชาเชื่อมโยง (Transfer Courses) วิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปที่กำหนดให้เป็นวิชาระดับต่ำ หรือวิชานานที่อาจนับหรือโอนได้ ในกรณีที่นักศึกษาจะศึกษาต่อไปในระดับปริญญาตามหลักสูตร 4 ปี

3. การศึกษาวิชาชีพ (Occupational Education) การฝึกทักษะเกี่ยวกับเทคนิคในระดับต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการศึกษาทั่วไปเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการประกอบอาชีพทั้งในตอนเริ่มทำงานใหม่ๆ และเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต

4. การศึกษาเพื่อพัฒนา (Development Education) วิชาพื้นฐานสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ เพื่อให้โอกาสได้รับการศึกษาแนวใดแนวหนึ่ง หรือเพื่อให้ได้ปรับปรุงตนเอง (จัดชั้นเพื่อผู้ที่ด้อยในด้านต่าง ๆ)

5. การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education) วิชาการศึกษาทั่วไป วิชาชีพ วิชาเพื่อการพัฒนา และหลักสูตรระยะสั้น ที่จัดชั้นในภาคค่ำ เพื่อยกระดับการประกอบอาชีพให้สูงขึ้นหรือเพื่อให้ได้รับการฝึกเพิ่มเติม

การบริการช่วยเหลือนักศึกษา

เพื่อที่จะให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยชุมชนได้จัดบริการช่วยเหลือนักศึกษา ดังนี้

1. การแนะแนวและให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานของศูนย์บริการนักศึกษา อันได้แก่ การแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิดระหว่างอาจารย์และนักศึกษา การให้คำปรึกษา (ทางจิตวิทยา) และการแนะแนวหมู่ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รับผลอย่างเต็มที่เกี่ยวกับการเข้าใจความสามารถของตนเอง การพัฒนาอาชีพ (งานที่จะทำ) อันเป็นเป้าประสงค์ที่แท้จริงของตนและการพัฒนาตนเองไปสู่วุฒิภาวะในทุก ๆ ด้าน
2. การสนับสนุนองค์การนักศึกษา การจัดอาจารย์เป็นที่ปรึกษาในกิจกรรมของนักศึกษาทุก ๆ ด้าน เพื่อให้นักศึกษาเจริญเติบโตผ่านกระบวนการประชาธิปไตยที่ถูกต้อง (ให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง)

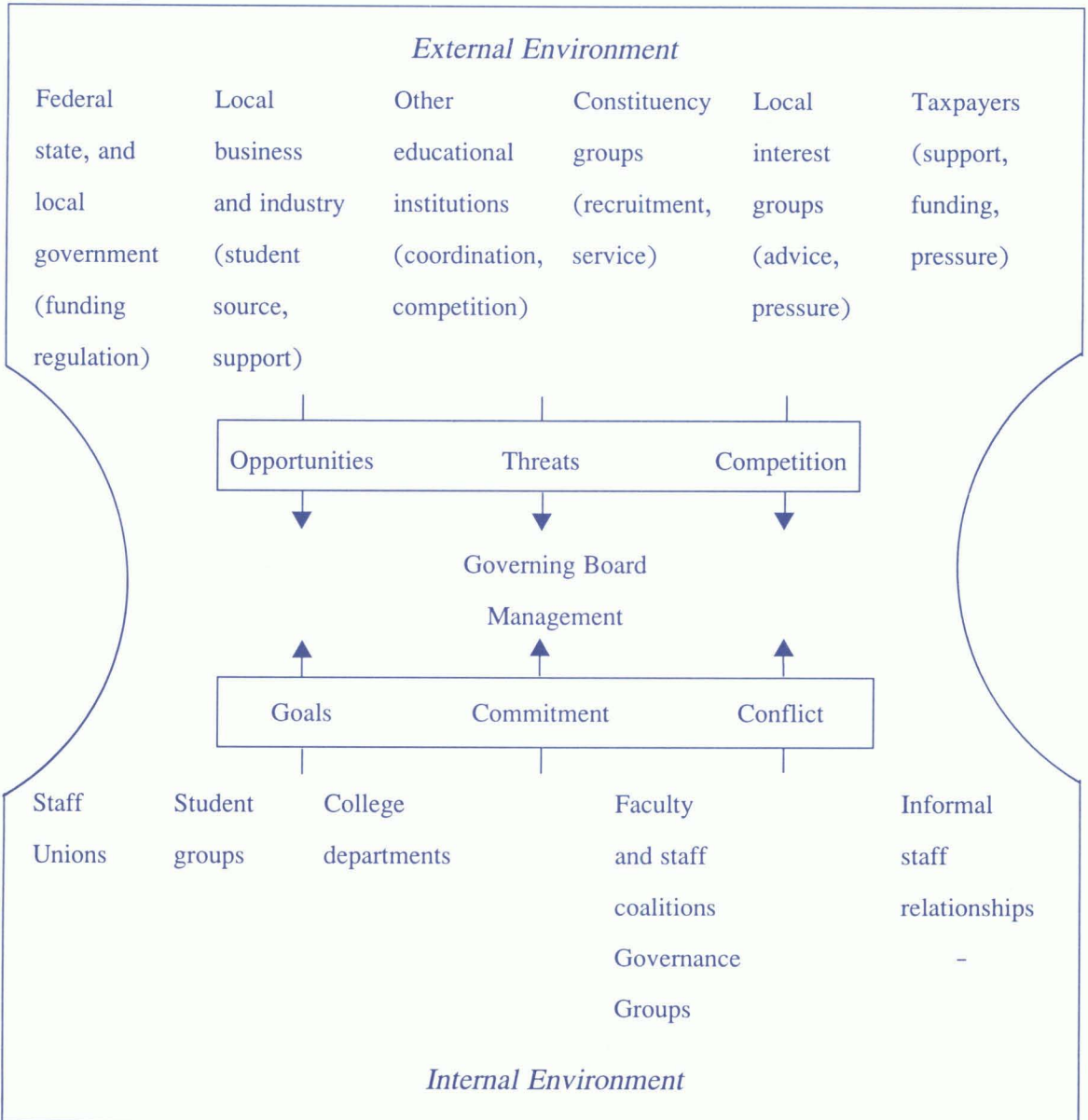
การบริหารของวิทยาลัยชุมชน

เน้นรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ องค์กรไม่ควรมีรูปแบบโครงสร้างแบบปิรามิดแต่ควรเป็น

รูปแบบนาฬิกาทราย ซึ่งรูปแบบการบริหารที่ดีควรมีลักษณะที่จะสามารถใช้ประโยชน์จากองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายในเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพ การสร้างแผนยุทธศาสตร์ในการ

บริหารดำเนินงานรวมทั้งการบรรลุเป้าหมายในอนาคต องค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายในจะประกอบด้วยบุคคลดังปรากฏในรูปที่ 1

รูปที่ 1 Organizational Structure

มาตรฐานทางด้านวิชาการ (Academic Standard)

การจัดมาตรฐานทางด้านวิชาการในวิทยาลัยชุมชนควรต้องกำหนดให้เป็นมาตรฐานการศึกษาของประเทศในประเทศฝรั่งเศส คำว่าคุณภาพมาตรฐานนั้นได้รวมถึง Performance Standard และประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนรู้ทั้งทาง Cognitive และ Noncognitive Field ส่วนประเทศอังกฤษนั้น มาตรฐานทางวิชาการขึ้นอยู่กับการศึกษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และรวมถึงได้เรียนรู้ในมาตรฐานวิชาชีพ ดังนั้นมาตรฐานการศึกษาต้องขึ้นกับหลักสูตรที่จัดสอนและผู้เรียน การกำหนดมาตรฐานการศึกษาอาจกำหนดตามจุดมุ่งหมายของแต่ละประเทศ ซึ่งผู้ที่กำหนดมาตรฐานการศึกษาควรที่จะเป็นกลุ่มบุคคลที่มาจากครูผู้สอนที่ชำนาญการ (Experienced Teacher) อาจารย์ใหญ่ในระดับโรงเรียน (School Principals) ผู้แทนของแต่ละคณะวิชาจากมหาวิทยาลัย (University Faculty) ผู้ชำนาญการวิจัย (Research Specialists) นักการศึกษา (Professional Educationists) ผู้ชำนาญการในสาขาวิชาชีพ การกำหนดองค์คณะบุคคลดังกล่าว จะพิจารณา กำหนดหลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน ทรัพยากรสนับสนุน และอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของมาตรฐานวิชาการ

วิทยาลัยชุมชนในประทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษมีระบบที่เทียบเท่าได้กับวิทยาลัยชุมชน (Community College) ของสหรัฐอเมริกา ได้แก่ระบบวิทยาลัยเทคนิค (Technical College) เนื่องจากระบบมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษมีระบบอิสระอย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีจารีตประเพณีและนโยบายซึ่งรัฐบาลของประเทศอังกฤษยินยอมให้ดำเนินไปได้โดยอิสระ การที่รัฐบาลจะขอให้มหาวิทยาลัยเหล่านี้มีนโยบายสนองความต้องการของชุมชนย่อมจะเป็นไปได้ยาก ด้วยเหตุนี้เจ้าหน้าที่การศึกษาของประเทศอังกฤษจึงแสดงแนวโน้มที่จะตั้งระบบวิทยาลัยขนานกับระบบมหาวิทยาลัยตามแบบ

เดิมของประเทศอังกฤษ ระบบวิทยาลัยระดับอุดมศึกษาตามแนวใหม่นี้ได้แก่วิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยโพลีเทคนิค ซึ่งมีฐานะและการบริหารใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุดเป็นที่คาดกันว่าโพลีเทคนิคจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐเป็นพิเศษจนกระทั่งเป็นที่วิตกในระหว่างมหาวิทยาลัยว่าวิทยาลัยเทคนิคจะดึงดูดคณาจารย์ของตนเองออกไป

ข้อแตกต่างสำคัญระหว่างวิทยาลัยเทคนิคของประเทศอังกฤษ และวิทยาลัยชุมชนของสหรัฐอเมริกาอยู่ที่ว่ามีวิทยาลัยเทคนิคของประเทศอังกฤษเป็นจำนวนมากที่สอนหลักสูตรซึ่งสามารถให้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าได้ และวิทยาลัยเทคนิคส่วนมากให้ประกาศนียบัตรวิชาชีพในสาขาต่างๆ กัน เป็นจำนวนมากมาย นักศึกษาเข้าเรียนได้โดยง่าย โดยไม่ต้องมีการสอบแข่งขัน วิธีการคัดเลือกนักเรียนนั้นจะเป็นระบบแนะแนวที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าเรียนในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา มากกว่าที่จะเป็นการคัดนักเรียนที่ออกไป ยิ่งกว่านั้นหลักสูตรทุกสาขายังมีความยืดหยุ่นที่จะช่วยให้นักศึกษาเล่าเรียนได้เหมาะสมตามความสามารถ เวลา และเศรษฐกิจฐานะของนักศึกษา

ในระดับประเทศ รัฐบาลของประเทศอังกฤษได้มองเห็นความสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคนิคในด้านการสนองความต้องการของประชาชน และผลสะท้อนต่อระบบอุตสาหกรรมของประเทศในปี ค.ศ. 1964 รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติการอบรมด้านอุตสาหกรรม (Industrial Training Act) ซึ่งกำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมตั้งงบประมาณจากค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นค่าขนส่งคนงานในโรงงานไปรับการอบรมและศึกษาเพิ่มเติม นั้น กฎหมายกำหนดไว้อย่างกว้างๆว่าสอดคล้องกับความต้องการของการขยายอุตสาหกรรมในอนาคต

วิทยาลัยชุมชนในประเทศไทย

จากแนวคิดเรื่องวิทยาลัยชุมชนของต่างประเทศ ประเทศไทยนำมาปรับใช้ให้เข้ากับแนวคิดที่จะกระจายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาของนักเรียน ให้ได้รับการศึกษามากที่สุดตามความรู้ความสามารถ และศักยภาพของแต่ละบุคคล นักวิชาการของไทยหลายท่านได้เกิดแนวคิดที่จะจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้น ซึ่งวิทยาลัยชุมชนในไทยเริ่มขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2513 โดยมีการนำเอกสารชื่อ “ความหวังของวิทยาลัยชุมชนในประเทศไทย” (The Rising Expectation of Community College in Thailand) เสนอต่อที่ประชุมของ The American Association of Junior College International Assembly ที่ฮอนโนลูลู มลรัฐฮาวาย ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ถึง 5 มีนาคม 2513 โดยได้แสดงเจตจำนงที่จะจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นโดยมีการจัดการศึกษาในรูปแบบหลักสูตร 2 ปี ทางวิชาชีพและอาชีวศึกษา เพื่อสนองความต้องการของคนในประเทศที่มีค่อนข้างสูง

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515-2519) ระบุมีหลักการให้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นในภาคต่างๆ โดยรวมวิทยาลัยครู วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยพยาบาล เข้าเป็นวิทยาลัยชุมชนประจำภาค โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบอุดมศึกษา วิทยาลัยชุมชนที่เกิดขึ้นในระยะต่อมามีดังนี้

1. วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต

ทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2520 จัดหลักสูตรประกาศนียบัตร 2 ปี ในสาขา การโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาการเหมืองแร่ สาขา การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สาขาเทคนิคการเกษตร สาขา ศิลปะประยุกต์ สาขาเทคโนโลยียาง สาขาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ วัดอุปประสงค์ของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต คือ

1) เพื่อจัดการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และอนุปริญญาในหลักสูตร เบ็ดเสร็จที่จบออกไปประกอบอาชีพได้

2) เพื่อให้การศึกษาในลักษณะที่เป็นการศึกษาต่อ เมื่อจบแล้วสามารถศึกษาต่อได้ในมหาวิทยาลัย ด้วยระดับความสามารถของแต่ละบุคคลและความต้องการของสังคม

3) เพื่อให้บริการสังคมในลักษณะที่เป็นการศึกษาต่อเนื่อง รวมถึงการศึกษาผู้ใหญ่ ตลอดจนเป็น ศูนย์กลางการศึกษาของชุมชนด้วย

ลักษณะการดำเนินงานและการบริหารงานของ วิทยาลัย ได้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนเป็นสถาบันที่เปิดสอน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ใช้เวลา 2 ปี ต่อเนื่องจาก มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีจังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลาง ของจังหวัดต่างๆ ในเขตการศึกษา 4 และต่อมาได้เปิด หลักสูตรระยะสั้นด้วย ซึ่งต่อมาวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ได้ทำโครงการความร่วมมือกับกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ ให้จัดสอนหลักสูตรวิทยาลัยชุมชน คือ วิทยาลัยครู สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ยะลา และภูเก็ต

2. วิทยาลัยชุมชนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการปี 2537 ให้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัย พลศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ขึ้น โครงการวิทยาลัยชุมชน มีวัตถุประสงค์

1) เพื่อรองรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาก่อนเนื่องจากโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

2) เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลาง กึ่งวิชาชีพชั้นสูง และระดับช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับกรขยายตัวทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและภูมิภาค

3) เพื่อยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น

4) เพื่อให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการกระจายอำนาจทางการศึกษาสู่ประชาชน

5) เพื่อเป็นศูนย์กลางการให้บริการด้านการศึกษาและพัฒนาอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น

วันที่ 12 กันยายน 2537 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้น 77 แห่ง โดยสำนักงานโครงการวิทยาลัยชุมชน สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการดำเนินการโครงการ

สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนในวิทยาลัยชุมชนเกษตรกรรมปรากฏในเอกสารผนวก

3. วิทยาลัยชุมชนตามแนวคิดของภาคเอกชน

มูลนิธิมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดย ดร.ปราโมทย์ นาครทรรพ ประธานมูลนิธิฯ ได้เสนอสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาการจัดการศึกษาวิทยาลัยประชามานานาชาติหนองคาย-อุดรธานี วิทยาลัยฯ ยึดหลักการจัดการศึกษาในลักษณะวิทยาลัยชุมชน ในเบื้องต้นได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งด้านอาจารย์ผู้สอน และงบประมาณ ในการดำเนินการ USAID ได้สนับสนุนเงินในการดำเนินการโครงการวิจัยขยายโอกาสอุดมศึกษาไปยังจังหวัดที่ไม่มีมหาวิทยาลัยหรือยังไม่มีสถาบันราชภัฏ โดยดำเนินการเป็นโครงการนำร่องภาคละ 1 แห่ง ทั้ง 4 ภาคของประเทศไทย เพื่อให้เป็นแบบสำหรับการที่จะขยายไปยังทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรในเวลาอันสมควร มูลนิธิดำเนินการจัดตั้งวิทยาลัยประชามานานาชาติหนองคาย-อุดรธานี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยได้จัดเป็นโครงการนำร่องภายใต้มหาวิทยาลัยมหิดล ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในกลุ่ม Liberal Arts คือกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์

ภายหลังจากการสิ้นสุดความช่วยเหลือจาก USAID วิทยาลัยประชามานานาชาติ ได้ประสบปัญหาทางด้านงบประมาณ จึงได้ขอความสนับสนุนจากรัฐบาลไทยให้สนับสนุนการจัดการศึกษาระบบวิทยาลัยประชามานานาชาติทั่วประเทศตามความเหมาะสม รวมถึงเรื่องการผ่อนผันการเกณฑ์ทหาร การให้นักศึกษากู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา การเทียบโอนหน่วยกิตของทบวงมหาวิทยาลัย และการให้กระทรวงศึกษาธิการออกประกาศกฎกระทรวงอนุโลมให้ศึกษาธิการจังหวัดหนองคายทำหน้าที่แทนเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 37 และ 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สามารถจดทะเบียนให้วิทยาลัยประชามานานาชาติจังหวัดหนองคาย-อุดรธานี เป็นสถาบันการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดสรรงบประมาณแผ่นดินในลักษณะเงินทุนอุดหนุนทั่วไป ในฐานะเป็นสถานศึกษาในกำกับองค์กรมหาชน การพิจารณาคำขอของวิทยาลัยประชามานานาชาติจังหวัดหนองคาย-อุดรธานีอยู่ระหว่างการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ชุมชนในประเทศไทย

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515-2519) ได้ระบุหลักการในการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นในภาคต่างๆ ของประเทศไทย ในระยะต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชน 1 แห่ง และกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้นโยบายจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยต่างๆ แต่การดำเนินการวิทยาลัยชุมชนทั้ง 2 หน่วยงานดังกล่าวยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้การศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเพื่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส การจัดการศึกษาในลักษณะของวิทยาลัยชุมชน จะตอบสนองต่อหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าวได้ จึงสมควรนำหลักการจัดการศึกษาใน

ลักษณะวิทยาลัยชุมชนมากำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน เพื่อจะได้นำมาดำเนินการให้เป็นรูปธรรมต่อไป โดยมี ลักษณะและวัตถุประสงค์ ดังนี้

ลักษณะ:

วิทยาลัยชุมชนเป็นศูนย์กลางการศึกษาของชุมชน ให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง วิทยาลัยชุมชนจึงควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการศึกษาของชุมชน
2. จัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่น ในสาขาวิชาชีพและการศึกษาต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การศึกษาในสาขาวิชาชีพ และเป็นการศึกษาต่อเนื่อง
2. เพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษาของชุมชนและผู้ด้อยโอกาส
3. เพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ของท้องถิ่นและภูมิภาค
4. เพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

**รายงานผลการจัดการสัมมนาวิชาการ
และนิทรรศการการอุดมศึกษาไทยในประเทศเวียดนาม**

สรุปการจัดงาน

1. การจัดการสัมมนาวิชาการและนิทรรศการการอุดมศึกษาไทยในประเทศเวียดนาม ระหว่างวันที่ 12-13 พฤษภาคม 2544 ณ กรุงฮานอย และระหว่างวันที่ 15-16 พฤษภาคม 2544 ณ นครโฮจิมินห์ มีผู้เข้าชมชาวเวียดนามรวมประมาณ 3,000 คน (ฮานอย 1,600 คน โฮจิมินห์ 1,400 คน) สถาบันอุดมศึกษาไทยที่ร่วมนิทรรศการมีความพอใจที่มีผู้เข้าชมชาวเวียดนามจำนวนมาก
2. ผู้เข้าชมชาวเวียดนามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยเรียนและสนใจสอบถามการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาไทย นักศึกษาเวียดนามส่วนใหญ่สอบถามเรื่องทุนการศึกษาต่อในประเทศไทย สภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษาและคุณภาพ/มาตรฐานการศึกษาในประเทศไทย
3. การจัดการสัมมนาทางวิชาการด้าน tourism industry และ agro-industry ทั้งสองเมืองมีชาวเวียดนามร่วมรับฟังรวมประมาณ 1,070 คน
4. สถาบันอุดมศึกษาไทยที่ร่วมงานหลายสถาบันได้รับเชิญไปเยี่ยมชมสถาบันอุดมศึกษาเวียดนามและมี การเจรจาถึงการร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างกันด้วย เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร

5. การจัดการสัมมนาวิชาการและนิทรรศการการอุดมศึกษาไทยในประเทศเวียดนามประสบความสำเร็จด้วยดี ด้วยความร่วมมือและความอนุเคราะห์ของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงฮานอย และนครโฮจิมินห์ ในการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ใบปลิว และแผ่นพับต่าง ๆ

นอกจากนั้น สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอยและสถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์ได้อำนวยความสะดวกให้แก่คณะผู้ไปร่วมจัดสัมมนาวิชาการและนิทรรศการเป็นอย่างมาก

6. สื่อมวลชนชาวเวียดนามได้เผยแพร่ข่าวการจัดงานครั้งนี้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ เนื่องจากกรมส่งเสริม การส่งออกสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์สูงในวงเงินค่าใช้จ่าย 7,000 เหรียญสหรัฐ

สรุปผู้เข้าร่วมงาน

1. ชาวเวียดนามเข้ามณิทรรศการการอุดมศึกษาไทยรวม 4 วัน ประมาณ 3,000 คน แบ่งได้ดังนี้

กรุงฮานอย

วันเสาร์ที่ 12 พฤษภาคม 2544	จำนวน 820 คน
วันอาทิตย์ที่ 13 พฤษภาคม 2544	จำนวน 800 คน

นครโฮจิมินห์

วันอังคารที่ 15 พฤษภาคม 2544	จำนวน 817 คน
วันพุธที่ 16 พฤษภาคม 2544	จำนวน 406 คน

2. การจัดสัมมนาวิชาการเรื่อง tourism industry และ agro-industry ณ กรุงฮานอยมีผู้เข้าร่วมการ สัมมนา รวมประมาณ 520 คน และนครโฮจิมินห์รวมประมาณ 550 คน

3. สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานของไทยที่ร่วมในนิทรรศการรวม 28 แห่ง แบ่งได้ดังนี้

3.1 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	16 สถาบัน
3.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	4 สถาบัน
3.3 สถาบันในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โรงเรียนนานาชาติ	4 สถาบัน
3.4 หน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมส่งเสริมการส่งออก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	2 แห่ง
3.5 ทบวงมหาวิทยาลัยและ RIHED	2 แห่ง

4. ผู้เข้าร่วมการสัมมนาและนิทรรศการการอุดมศึกษาไทยในประเทศเวียดนาม รวมทั้งสิ้น 123 คน

สรุปผลการดำเนินการ

5. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยและ Prof. Dr. Tran Van Nhung, Vice Minister of Education and Training ของเวียดนามเป็นประธานในพิธีเปิดนิทรรศการ ณ กรุงฮานอย ในวันเสาร์ที่ 12 พฤษภาคม 2544

6. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ และ Prof. Le Khac Huy, Deputy Director of Ministerial Office in Ho Chi Minh City เป็นประธานในพิธีเปิดนิทรรศการ ณ นครโฮจิมินห์ ในวันอังคารที่ 15 พฤษภาคม 2544

7. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ได้เข้าพบ Prof. Nhung, Vice Minister of Education and Training ของเวียดนามเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2544 เวลา 14.30 น.

Prof. Dr. Nhung ได้กล่าวว่าเวียดนามยินดีที่จะแลกเปลี่ยนความร่วมมือทางวิชาการกับไทยในสาขาชีววิทยา เทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข การจัดการท่องเที่ยว ภาษาต่างประเทศ การบริหารการศึกษา และสิ่งแวดล้อม และเวียดนามมีความเข้มแข็งในสาขาเคมี คณิตศาสตร์ และฟิสิกส์ที่ยินดีที่จะแลกเปลี่ยนกับไทย

8. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ได้เยี่ยมชมมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ และได้สนทนากับรักษาการอธิการบดี (Dr. Nguyen Van Tai) และคณบดีคณะตะวันออกศึกษา (Oriental Studies) สถาบันดังกล่าวเปิดสอนภาษาไทยมาแล้ว 9 ปี โดยได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ฝ่ายเวียดนามขอให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ความช่วยเหลือทางวิชาการต่อไปอีก และขอให้ช่วยพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในรูปของ software หนังสือประกอบการเรียนการสอน วิดีโอเทป เทปบันทึกเสียง และขอให้ไทยช่วยส่งเสริมนักวิชาการเวียดนามในการร่วมมือในการวิจัยเกี่ยวกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

9. ชาวเวียดนามเข้าชมนงานจำนวนมาก เนื่องจากมีการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ใบปลิว และแผ่นพับ ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร และนครโฮจิมินห์ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการค้าส่งออก และกระทรวงการศึกษาและฝึกอบรมของเวียดนามก็ช่วยส่งหนังสือแจ้งการจัดสัมมนาและนิทรรศการให้สถาบันการศึกษาในเวียดนามได้ทราบด้วย

10. สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเทพมหานครและสถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์ได้ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่คณะเป็นอย่างดี รวมทั้งให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการทางพิธีศุลกากรนำวัสดุสิ่งพิมพ์เข้าประเทศเวียดนามด้วย และได้เอื้อเฟื้อรถยนต์สำหรับคณะที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยตลอดระยะเวลาที่พำนักในเวียดนาม

11. เอกสารสิ่งพิมพ์ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาไทยนำไปแจกในเวียดนามในครั้ง นี้ มีการพัฒนาทั้งรูปแบบและการพิมพ์อย่างสวยงาม สิ่งพิมพ์ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยนำไปประเทศเวียดนามจำนวน 3,000 ชุด ก็ได้แจกจ่ายอย่างเพียงพอ

12. การจับรางวัลในกรุงเทพมหานคร และนครโฮจิมินห์สนุกสนาน และมีผู้ร่วมงานจำนวนมาก รวมทั้งมีผู้ร่วมตอบปัญหาจำนวนมากด้วย

สรุปประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักศึกษาและผู้ปกครองชาวเวียดนามประมาณ 3,000 คน ได้รู้จักสถาบันอุดมศึกษาของไทยเพิ่มมากขึ้น
2. สถาบันอุดมศึกษาไทยที่ไปร่วมจัดนิทรรศการได้รับเชิญไปเยี่ยมชมสถาบันอุดมศึกษาเวียดนามทั้งในกรุงเทพมหานครและนครโฮจิมินห์ และหลายสถาบันได้มีการตกลงที่จะร่วมลงนามในบันทึกความร่วมมือระหว่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นต้น

3. สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการจัดนิทรรศการทางการอุดมศึกษาหลายสถาบัน ได้จัดทำนิทรรศการอย่างดีมีการออกแบบอย่างสวยงามและสิ่งพิมพ์ที่แจกจ่ายก็มีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมมาก

4. จากคำถามที่ฝ่ายเลขานุการตั้งถามนักศึกษาเวียดนามเพื่อรับรางวัล ได้ทราบว่านักศึกษาเวียดนามมีความรู้เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาไทยพอสมควรและรู้จักสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคของไทยด้วย

ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร

รวมพลังแผ่นดิน ขจัดสิ้นยาเสพติด

พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พล.อ.ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย นายจำลอง ครุฑขุนทด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกรุงเทพมหานคร ร่วมแถลงข่าววันต่อต้านยาเสพติด ซึ่งจะมีขึ้นในวันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปี เนื่องจากเป็นวันต่อต้านยาเสพติดโลก โดยในปีนี้จะจัดกิจกรรมรณรงค์เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติด ครั้งที่ 13 ทั้งนี้มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนองค์กรประชาชน และเยาวชนอาสาสมัคร

← **พลังนักศึกษา พลังแผ่นดิน จัดสัปดาห์เสพติด**

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมด้วยผู้บริหารสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และนักศึกษามหาวิทยาลัยกว่า 4,000 คน เติมนครงค์ต่อต้านยาเสพติดในโครงการ “พลังนักศึกษา พลังแผ่นดิน จัดสัปดาห์เสพติด” เนื่องในวัน “ต่อต้านยาเสพติดโลก” ณ สนามหลวง และมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

สื่อมวลชนสัมพันธ์ ➔

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ร่วมพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสื่อมวลชนสายการศึกษา ในโอกาสที่ได้ร่วมสนับสนุน ติ ชม วิพากษ์วิจารณ์ การทำงานในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยตลอด 3 เดือนที่ผ่านมา โดยมีนายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ ในคณะที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย และคณะทำงานร่วมพบปะด้วย

← **เยาวชนสัมพันธ์ด้านกัญยาเสพติด**

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เปิดการอบรม “เยาวชนสัมพันธ์ด้านกัญยาเสพติด รุ่นที่ 1” ซึ่งจัดโดยทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และกลุ่มรักแผ่นดินเกิดอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พร้อมทั้งได้มอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียน และเยาวชนดีเด่นที่มาเข้ารับการอบรมด้วย ณ ศาลาประชาคม อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

การอบรมครั้งนี้ มุ่งให้เยาวชนมีทัศนคติยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่ชักชวนกันไปมั่วสุมยาเสพติด มีเยาวชนมาเข้ารับการอบรมในรุ่นนี้ถึง 600 คน

โรงพยาบาลในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ร่วม “โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค”

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ได้ไปตรวจเยี่ยมผลการดำเนินงานโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ในโอกาสที่โรงพยาบาลแห่งนี้ได้เข้าร่วมโครงการ 30 บาท รักษาได้ ทุกโรคมาตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2544 ณ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมี ดร.นิพนธ์ กุลาพันธ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ น.พ.ปิยะ เนตรวิเชียร คณบดี คณะแพทยศาสตร์ให้การต้อนรับและบรรยายสรุป

ปัจจุบันโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยรับรักษาผู้ป่วยนอก วันละ 2,566 คน เมื่อปีที่แล้วมีผู้ป่วยนอกมาเข้ารับการรักษา รวม 652,059 ราย สำหรับคนไข้ในปัจจุบันมีเตียงที่สามารถรองรับคนไข้รักษาได้มากกว่า 2,000 เตียง

.....ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก.....

อนุสารอุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่รายเดือน นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์

เสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา ข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจของทบวงมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด

ดำเนินงานโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

E-mail : intcoop@mua.go.th

URL : www.mua.go.th

ชื่อ.....

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์ทลานหลวง

ทบวงมหาวิทยาลัย ที่อยู่.....

328 ถนนศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ 10400

(นางเครือวัลย์ แยมปรางค์)
หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ